

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 11C/42/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719206199
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6719206199.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobcu: Sociálna poisťovňa, so sídlom 29. augusta 8-10, 813 63 Bratislava, IČO: 30 807 484, (adresa na doručovanie písomností: Sociálna poisťovňa, pobočka Lučenec, Dr. Vodú 6, 984 01 Lučenec), proti žalovaným: I/ J. T., Q.. XX.XX.XXXX, W. U. J. XXXX/X, XXX XX M., právne zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Peter Mihály s.r.o., Jókaiho 121/16, 984 01 Lučenec, IČO: 47 241 331, a II/ Železničná spoločnosť Slovensko, a.s., so sídlom Rožňavská 1, 832 72 Bratislava, IČO: 35 914 939, o zaplatenie 9.044,81 Eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaní I/ a II/ s ú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 9.044,81 Eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi voči žalovaným I/ a II/ náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 20.12.2019, ktorá bola doručená súdu dňa 23.12.2019 domáhal voči žalovaným I/ a II/ zaplatenia sumy 9.044,81 Eur s tým, že povinnosť na plnenie žalovaným I/ a II/ žiadal uložiť spoločne a nerozdielne. Žalobu odôvodnil tým, že Sociálna poisťovňa, pobočka Lučenec, vyplatila poškodenej J. U. dôchodkové dávky formou vdovského a sirotského dôchodku za obdobie od 01.01.2017 do 31.12.2018 v sume 9.044,81 Eur. Poškodenej boli vyplatené dôchodkové dávky z dôvodu smrteľného pracovného úrazu, ktorý utrpel jej manžel N. U. dňa 13.06.2009. Zamestnávateľom postihnutého N. U. bol v čase pracovného úrazu Z.. H. T. - J. T. - JOVA, MDD 1, 960 01 Zvolen. K pracovnému úrazu došlo neďaleko železničnej stanice Hajnáčka, kde skupina traťových robotníkov vymieňala podvaly. Podľa Protokolu Inšpektorátu práce v Banskej Bystrici, č. IBB-040-50-2.6/P-J1-10 zo dňa 19.04.2010, Dodatku č. 1 k protokolu zo dňa 17.10.2011 a Dodatku č. 2 k protokolu zo dňa 09.02.2012 jednou z príčin smrteľného pracovného úrazu poškodeného bolo porušenie príslušných ustanovení zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci v platnom znení a to zo strany zamestnancov žalovaných I/ a II/. Sociálna poisťovňa, pobočka Lučenec písomnou výzvou č. 23/2019 zo dňa 04.04.2019, ako aj predžalobnou upomienkou zo dňa 16.09.2019 vyzvala žalovaných I/ a II/ na dobrovoľnú úhradu sumy vyplatenej na dôchodkových dávkach poškodenej. Žalovaní I/ a II/ dobrovoľne uvedenú sumu nezaplatili, preto podal voči nim žalobu na súd. Hmotnoprávne odôvodnil nárok ustanovením § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, v platnom znení, § 420 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 438 ods. 1 a § 439 Občianskeho zákonníka. Výšku škody preukazoval potvrdením príslušnej organizačnej zložky Sociálnej poisťovne o výške vyplatených dávok.

2. Žalovaný II/ vo vyjadrení zo dňa 15.01.2020, ktoré bolo doručené súdu dňa 22.01.2020 uviedol, že žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Namietal, že nie je v konaní pasívne vecne legitimovaný, t.j. že hmotné právo mu nesvedčí, lebo nie je subjektom zodpovedným za škodu, ktorá bola spôsobená

žalobcovi vyplatením dávok. Poukázal na to, že sa nedopustil zavineného protiprávneho konania, ktoré by bolo v priamej príčinnej súvislosti s usmrtením manžela poškodenej. Za konanie tretej osoby, ktorá zavinila usmrtenie N. U. nenesie žiadnu zodpovednosť, pretože udalosť nezavinil. Z tohto dôvodu nie je zákonný rámec pre priznanie práva žalobcu voči nemu na náhradu škody. Súd v predmetnej veci musí skúmať, kto spôsobenú škodu spôsobil, ako aj skúmať mieru zavinenia toho, kto škodu spôsobil. Inšpektorát práce Banská Bystrica v Protokole č. IBB-040-50-2.6/P-J1-10 zo dňa 19.04.2010, v Dodatku č. 1 zo dňa 17.10.2011 a v Dodatku č. 2 zo dňa 09.02.2012, ktoré sa týkajú vyšetrenia príčin vzniku smrteľného pracovného úrazu N. U. ustálil zistené nedostatky v príčinnej súvislosti s udalosťou v časti G, ods. 1, písm. d/ tak, že „zo strany Železničná spoločnosť Slovensko, a.s., neboli nedostatky zistené“. Rozsudkom Okresného súdu v Lučenci Sp.zn. 22T/281/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici Sp.zn. 4To/57/2012 bol právoplatne uznaný za vinného z prečinu usmrtenia N. U. T. X., kde taktiež v trestných konaniach boli ešte predtým právoplatne odsúdení a uznaní za vinných z prečinu usmrtenia N. U. G. Z.. H. M. G. W. Y.. Vo vyjadrení tiež poukázal na ustanovenie § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, tiež na ustanovenie § 420 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka. Zákonným predpokladom vzniku nároku Sociálnej poisťovne je, že poisťovňa uhradila svojmu poistencovi dávky dôchodkového zabezpečenia, ktoré boli poskytnuté a vyplatené ako následok zavineného protiprávneho konania tretej osoby proti poistencovi. Tretia osoba má teda povinnosť nahradíť poskytnuté dávky Sociálnou poisťovňou len v takom rozsahu, v akom je jej zavinené protiprávne konanie v príčinnej súvislosti s poskytnutými dávkami, na ktoré poistencovi vznikol nárok v dôsledku konania tretej osoby. Ďalej poukázal na to, že žalobca preukazuje vyplatenie dávok vdovského a sirotského J. U. iba potvrdením o výške vyplatených dávok zo dňa 08.03.2019, teda potvrdením, ktoré vydáva samotný žalobca. Z uvedeného potvrdenia nie je ale dostatočne preukázané, či reálne, alebo akou formou a kedy presne boli dávky vdovského a sirotského J. U.Š. vyplatené. Je možné iba dedukovať, že dávky jej boli zrejme vyplatené, nie je však zrejme kedy presne. Vyplatenie dávok teda v danom prípade nebolo preukázané dostatočne. Vzhľadom na uvedené žalobca si uplatnil žalobu voči nesprávnej osobe, ktorá nezavinila protiprávne konanie. Žalobca nepreukázal porušenie právnej povinnosti z jeho strany. Preto žalobu žiadal zamietnuť.

3. Žalovaná I/ vo vyjadrení zo dňa 27.01.2020, ktoré bolo doručené súdu dňa 30.01.2020 uviedla, že sa necíti byť v tejto veci správne žalovanou osobou. Je dôchodkyňou, ktorá žije z dôchodku. V predmetnej veci vystupuje asi iba preto, že jej nebohý manžel podnikal ako SZČO Z.. H. T. - J. T. - JOVA, MDD 1, 960 01 Zvolen, IČO: 31 364 501. Ona s touto činnosťou nemala však nič spoločné a nemá ani teraz s touto činnosťou čo dočinenia. Manžel sa jej nespovedal čo, kedy, kde a s kým robí. Preto logicky na nič nemohla a ani nedala mu súhlas. Od času kedy sa stala tragédia na železnici uplynulo približne už 11 rokov. Všetky svoje peniaze vrátane úspor minula na úhrady súvisiace s touto tragédiou. Je jej ľúto, čo sa stalo, avšak treba pripomenúť aj to, že táto záležitosť zasiahla nielen pozostalých, ale aj ju samotnú. Sociálna poisťovňa od nej stále požaduje nejaké úhrady, a to v rámci súdnych konaní, čo je pre ňu vyčerpávajúce fyzicky, psychicky ale aj ekonomicky. Z týchto dôvodov namietala v celom rozsahu uplatnený nárok voči nej.

4. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 28.02.2020, ktoré bolo doručené súdu dňa 02.03.2020 reagoval na vyjadrenie žalovaných I/ a II/ tak, že trestnoprávna zodpovednosť zamestnancov obidvoch žalovaných bola ustálená rozsudkom Okresného súdu v Lučenci Sp.zn. 22T/281/2010-1103 zo dňa 03.05.2012 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici Sp.zn. 4To/57/2012 zo dňa 03.10.2012 a rozsudkom Okresného súdu v Lučenci Sp.zn. 22T/281/2010-942 zo dňa 08.02.2011 na základe ktorých zamestnanci žalovaných I/ a II/ boli uznaní vinnými v príčinnej súvislosti so smrťou N. U.Š., a aj právoplatne odsúdení. Otázka spoločnej zodpovednosti podľa § 438 Občianskeho zákonníka bola posúdená aj v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde v Lučenci, kde rozsudkom Sp.zn. 21C/91/2011-204 zo dňa 30.01.2013 v spojení s opravným uznesením Sp.zn. 21C/91/2011-229 zo dňa 25.03.2013 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Sp.zn. 21C/91/2011-252 zo dňa 29.04.2013 v spojení s opravným uznesením Sp.zn. 21C/91/2011-268 zo dňa 28.05.2013 o náhradu nemajetkovej ujmy boli žalovaní I/ a II/ zaviazaní zaplatiť spoločne a nerozdielne J. U. náhradu nemajetkovej ujmy. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom Sp.zn. 16Co/684/2013-310 zo dňa 24.04.2014 rozsudok Okresného súdu potvrdil v celom rozsahu. Rovnako rozsudkom Okresného súdu Zvolen Sp.zn. 8C/164/2013 zo dňa 12.01.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici Sp.zn. 15Co/306/2016 zo dňa 08.11.2017 súd zaviazal žalovaných I/ a II/ spoločne a nerozdielne mu zaplatiť sumu 28.735,65 Eur. Sociálnej poisťovni vznikla škoda v dôsledku zavineného protiprávneho konania viacerých škodcov, konkrétne žalovaných I/ a II/ ako zamestnávateľov zamestnancov, ktorých zodpovednosť za pracovný

úraz bola preukázaná v trestnom konaní, ako aj v konaní pred Inšpektorátom práce v Banskej Bystrici, ktorý vo svojom protokole ustálil zistené nedostatky v príčinnej súvislosti s udalosťou v časti G. Týmto je preukázaná pasívna legitimácia žalovaných I/ a II/ v konaní, ktorá je podľa neho nesporná. Sociálna poisťovňa, pobočka Lučenec vyplatila poškodenej J. U. dôchodkové dávky formou vdovského a sirotského dôchodku za obdobie od 01.01.2017 do 31.12.2018 vo výške 9.044,81 Eur. J. U. sú dávky dôchodkového poistenia formou vdovského a sirotského dôchodku vyplácané 14. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci na účet vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s.. Z týchto dôvodov námietky žalovaných považoval za nedôvodné.

5. Žalovaný II/ vo vyjadrení zo dňa 19.03.2020, ktoré bolo doručené súdu dňa 20.03.2020 uviedol, resp. zopakoval, že nie je pasívne vecne legitimovanou stranou v konaní, lebo mu nesvedčí hmotné právo. Nie je subjektom zodpovedným za škodu, ktorá bola spôsobená žalobcovi vyplatením dávok. Opakovane zopakoval, že sa nedopustil žiadneho zavineného protiprávneho konania. Potvrdil, že trestnoprávna zodpovednosť osôb bola ustálená v trestnom konaní, na ktoré poukázal žalobca vo vyjadrení. Nárok žalobcu by mal byť však riadne posudzovaný podľa miery zavinenia vinníkmi, ktorí sú za udalosť zodpovední a už v preukázanej príčinnej súvislosti s udalosťou, keď následne by mali byť samostatne títo posudzovaní podľa miery ich zavinenia a nie spoločne a nerozdielne. Toto sa ale netýka jeho. V ďalšom zopakoval svoju obranu proti žalobe uvedenú v pôvodnom vyjadrení zo dňa 15.01.2020. Vo vyjadrení zo dňa 19.03.2020 navyše neuviedol na obranu žiadne iné skutočnosti, a ani žiadnu novú právnu argumentáciu.

6. Vyjadrenie žalovaného II/ zo dňa 19.03.2020 doručené súdu dňa 20.03.2020 bolo vyjadrením podľa § 167 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) podľa ktorého, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, doručí vyjadrenie žalobcu podľa odseku 3 žalovanému do vlastných rúk a umožní mu, aby sa k nemu vyjadril v lehote určenej súdom. Žalovaný uvedie ďalšie skutočnosti a označí dôkazy na svoju obranu; na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť. Súd poučí žalovaného o následkoch sudcovskej koncentrácie konania. Vyjadrenie žalovaného II/ zo dňa 19.03.2020 doručené súdu dňa 20.03.2020 bolo vyjadrením na vyjadrenie žalobcu zo dňa 28.02.2020, ktoré bolo doručené súdu dňa 02.03.2020.

7. Žalovaná I/ na vyjadrenie žalobcu zo dňa 28.02.2020, doručené súdu dňa 02.03.2020 podľa uznesenia vydaného v zmysle § 167 ods. 4 CSP nereagovala.

8. Žalobca v rámci prejednávania žaloby trval na podanej žalobe a žiadal žalovaných I/ a II/ spoločne a nerozdielne zaviazat' na zaplatenie sumy 9.044,81 Eur na tom skutkovom základe, že vyplatil poškodenej J. U. dávky dôchodkového poistenia formou vdovského dôchodku za obdobie od 01.01.2017 do 31.12.2018 vo výške 7.363,20 Eur a formou sirotského dôchodku na dieťa X. U. za obdobie od 01.01.2017 do 13.09.2017 vo výške 1.681,61 Eur. Po dátume 14.09.2017 sirotský dôchodok už nie je vyplácaný. Poškodenej vyplácal dôchodkové dávky z dôvodu smrteľného pracovného úrazu, ktorý utrpel jej manžel N. U. dňa 13.06.2009 neďaleko železničnej stanice Hajnáčka, kde skupina traťových robotníkov vymieňala podvaly. Vznik a príčiny smrteľného pracovného úrazu vyšetroval Inšpektorát práce Banská Bystrica a tieto sú uvedené v Protokole zo dňa 19.04.2010, tiež v Dodatku č. 1 zo dňa 17.10.2011 a v Dodatku č. 2 zo dňa 09.02.2012 k tomuto protokolu. Zistené nedostatky v príčinnej súvislosti s pracovným úrazom boli ustálené tak, že došlo k porušeniu ustanovení zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a to zo strany zamestnancov žalovaných I/ a II/ ako zamestnávateľov týchto zamestnancov, ktorých zodpovednosť za pracovný úraz bola preukázaná aj v trestnom konaní, v ktorom zamestnanci žalovaných I/ a II/ Z. H. M., W. Y., T. X., boli uznaní vinnými v príčinnej súvislosti so smrťou N.Ó. U. a aj právoplatne odsúdení v trestnom konaní. Zamestnanci žalovaných I/ a II/ boli ku dňu vzniku pracovného úrazu v pracovnoprávnom vzťahu so žalovanými I/ a II/ a tým sú žalovaní I/ a II/ právne pasívne legitimovaní v konaní na náhradu škody. Výška škody je preukázaná potvrdením príslušnej organizačnej zložky o výške vyplatených dávok poškodenej.

9. Žalovaná I/ pri prejednaní žaloby zotrvala na tom, že nie je vo veci pasívne legitimovaná. Na vznik škody je potrebné jej protiprávne konanie, keď žiadneho takéhoto protiprávneho konania sa nedopustila. Žalovanou je titulom dedenia, pričom v čase smrti jej manžela dlh z titulu tejto škody neexistoval. Podľa dedenia po manželovi zdedila majetok približne v hodnote 1.300.000,- Sk (43.152,09 Eur), z ktorého vyplatila podiely približne vo výške 1.100.000,- Sk (36.513,31 Eur), jej zostala majetková hodnota približne vo výške 270.000,- Sk (8.962,36 Eur), takže za prípadný dlh na škode zodpovedá do tejto sumy.

V konaní pred Okresným súdom v Lučenci Sp.zn. 21C/91/2011 bola priznaná nemajetková ujma, na ktorú uhradila čiastku 25.000,- Eur, preto už za ostatné navyše zložky škody nezodpovedá. I z týchto dôvodov žiadala žalobu zamietnuť. V priebehu ďalšieho súdneho konania resp. v záverečnej reči mala za to, že nárok žalobcu je dôvodný, že strany boli procesne označené v konaní správne, pričom žiadala, aby súd na základe riadne preukázaného nároku na náhradu škody vo veci rozhodol.

10. Žalovaný II/ pri prejednaní žaloby trval na tom, že nie je pasívne legitimovaným v tomto spore. Zopakoval, že nezavinil žiadne protiprávne konanie, preto nie je zodpovedný za vzniknutú škodu. Inšpektorát práce Banská Bystrica vo svojom protokole jasne uviedol, že u neho neboli zistené žiadne nedostatky. Tým je preukázané, že nezavinil usmrtenie manžela poškodenej a urobil všetky potrebné opatrenia, ktoré si vyžadovala situácia pri prevádzke vlaku pred usmrtením manžela poškodenej. Otázkou zavinenia v zmysle judikatúry NS SR v danom prípade je treba posudzovať nie v kontexte objektívnej zodpovednosti, ale v kontexte subjektívnej zodpovednosti. V tomto smere poukázal na ustanovenie § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z., a na ustanovenia § 420 až § 441 Občianskeho zákonníka. V jeho prípade si žalobca uplatnil nárok voči nesprávnej osobe, ktorá nezavinila protiprávne konanie. Žalobca v konaní nepreukázal porušenie právnej povinnosti, za ktoré by niesol svoju zodpovednosť.

11. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré predložili v konaní strany sporu, keď zistil tento skutkový a právny stav:

12. Z potvrdenia o výške vyplatených dávok dôchodkového poistenia vystaveného žalobcom dňa 08.03.2019 vyplýva, že J. U., Q.. XX.XX.XXXX, W. U. J. XX, XXX XX A. boli vyplatené dávky dôchodkového poistenia v celkovej výške 9.044,81 Eur a to z titulu vdovského dôchodku vo výške 7.363,20 Eur za obdobie od 01.01.2017 do 31.12.2018 a z titulu sirotského dôchodku vo výške 1.681,61 Eur za obdobie od 01.01.2017 do 13.09.2017. Žalobca k tomuto potvrdeniu predložil i Rozpis vyplatených dávok na vdovskom dôchodku pre J. U. za rok 2018 v sume 3.714,- Eur, na vdovskom dôchodku pre J. U. za rok 2017 v sume 3.649,20 Eur a na sirotskom dôchodku pre J. U. za obdobie január až august 2017 v sume 1.681,61 Eur. Tieto skutočnosti vyplývajú i z potvrdenia žalobcu zo dňa 03.09.2020 (č.l. 205-206 spisu).

13. Z protokolu Inšpektorátu práce Banská Bystrica č. IBB-040-50-2.6/P-J1-10 zo dňa 19.04.2010 v znení dodatku č. dodatku č. 2 k protokolu zo dňa 09.02.2012 súd zistil, že Inšpektorát práce Banská Bystrica vyšetroval príčiny vzniku smrteľného pracovného úrazu N. U. Q.. XX.XX.XXXX. Vyšetrovaná udalosť bola smrteľným pracovným úrazom podľa § 17 ods. 4 písm. a/ zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci. Zamestnávateľ postihnutého bol Z.. H. T. - J. T. - JOVA, MDD 1, Zvolen, IČO: 30 452 261. Kontrolovaným subjektom, kde sa úraz stal, boli Železnice Slovenskej republiky, generálne riaditeľstvo, Klemensova 8, Bratislava, regionálne riaditeľstvo údržby železničnej infraštruktúry Zvolen, M. R. Štefánika 295/2, Zvolen, stredisko miestnej údržby traťový obvod Jesenské, IČO: 31 364 501. Z obsahu protokolu vyplýva, že dňa 13.06.2009 ráno o 06.12 hod. vystúpila skupina traťových robotníkov v počte 10 osôb v železničnej stanici Hajnáčka z osobného vlaku Os 6241, aby v priebehu dňa zabezpečila výmenu betónových podvalov v úseku medzi stanicami Hajnáčka a Výhybnou Urbánka v km 82,542 až 83,068. Vedúci prác Z.. M. vykonal poučenie pracovnej skupiny o pracovných činnostiach a presune na pracovisko a zároveň ústne poveril W. Y. vedúcim pracovnej skupiny. Po určení a vyzdvihnutí pracovného náradia sa pracovná skupina odobrala na pracovisko. V čase o 06.31 hod. bol zo železničnej stanice Hajnáčka vypravený vlak Os 6701, ktorý viedol rušňovodič T. X.. Rušňovodič po odchode zo stanice postupne navodil na elektrickom rýchlomery hnacieho dráhového vozidla rýchlosť 55 km/h a potom 75 km/h a touto rýchlosťou prechádzal aj cez miesto udalosti. X. O., ktorý išiel ako posledný za skupinou traťových robotníkov vo vzdialenosti asi 50 m, keď zbadal blížiaci sa vlak, zakričal na chlapov, aby vystúpili z koľaje. M. Á. G. N. U. spolu s vedúcim pracovnej skupiny W. Y. sa snažili vyložiť motorovú zatáčačku z koľaje mimo priechodný prierez. To sa im aj podarilo, ale napriek tomu vlak zachytil prednou ľavou časťou N. U. a odhodil ho do priekopy do vzdialenosti asi 10 m, pričom utrpel poranenia, ktorým na mieste podľahol. Z dodatku č. 2 k protokolu vyplývajú zistené nedostatky v príčinnej súvislosti s udalosťou, ktoré zo strany postihnutého neboli zistené, zo strany zamestnávateľa Z.. H. T. - J. T. - JOVA, MDD 1, Zvolen boli zistené v rozsahu, že dňa 13.06.2009 zamestnávateľ nevykonal nevyhnutné opatrenia na obmedzenie možných následkov ohrozenia života a zdravia zamestnancov pracovnej skupiny tým, že nezabezpečil včas vystúpenie zamestnancov s motorovou zatáčačkou z koľaje na bezpečné miesto, aby nedošlo ku kolízii s prichádzajúcim osobným vlakom č. Os 6701, čím zamestnávateľ porušil § 6 ods. 1 písm. h/ bod 2 zákona č. 124/2006 Z. z. o

bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci. Zamestnávateľ nevydal vedúcemu prác bezpečnostné štítky pre vedúcich pracovných skupín na účely objednávky od ŽSR Bratislava, ktorej predmetom bola výmena betónových podvalov v úseku Hajnáčka - Urbánka km 82,542 - 83,068, následkom čoho tieto neboli dňa 13.06.2009 odovzdané službukonajúcemu výpravcovi a nebol s ním dohodnutý konkrétny spôsob zabezpečenia pracovnej skupiny pri výmene podvalov, čo bolo jednou z príčin smrteľného pracovného úrazu postihnutého N. U.. Zamestnávateľ tým porušil § 6 ods. 1 písm. a/ zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci. Zamestnávateľ ďalej nezabezpečil dôslednú spoluprácu so službukonajúcim výpravcom pri presune pracovnej skupiny vedenej W. Y. v tom, že tento neoznámil výpravcovi nasadenie ľahkého koľajového prostriedku - motorovej zatáčačky - na koľaj č. 3, smer a spôsob jeho presunu na pracovné miesto, čo bolo jednou z príčin smrteľného pracovného úrazu postihnutého N. U.. Zamestnávateľ nezabezpečil vypracovanie bezpečného pracovného postupu pri výmere podvalov. Zo strany kontrolovaného subjektu, kde sa stal úraz - ŽSR, Klemensova 8 - neboli zistené nedostatky. Zo strany iného kontrolovaného subjektu - ZSSK Slovensko, a.s., Bratislava - neboli zistené nedostatky. Zo strany rušňovodiča T. X. - zamestnanca zamestnávateľa Železničná spoločnosť Slovensko, a.s., Rožňavská 1, 832 72 Bratislava - boli zistené nedostatky v rozsahu, že rušňovodič hnacieho dráhového vozidla nedodrжал dňa 13.06.2009 v úseku trate železničná zastávka Hajnáčka - výhybňa Urbánka v km 82,750 - 83,100 prechodné obmedzenie traťovej rýchlosti 30 km/h, hoci bol o tejto skutočnosti vyznamenaný všeobecným rozkazom, prehliadol návestia, ktorými bol úsek pomalej jazdy viditeľne označený, prehliadol aj osoby v koľajisku a v blízkosti koľaje, nepoužil návěst 104 " pozor " a hnacím dráhovým vozidlom zachytil a usmrtil postihnutého N. U., čo bolo jednou z príčin smrteľného pracovného úrazu postihnutého. Uvedeným konaním porušil § 12 ods. 2 písm. a/ zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v nadväznosti na § 41 ods. 1 písm. f/, i/ Vyhlásky č. 250/1997 Z. z., ktorou sa vykonáva dopravný poriadok dráh účinného v čase smrteľného pracovného úrazu.

14. Výzvou zo dňa 04.04.2019 č. 23/2019 žalobca vyzval žalovaného II/ na náhradu škody v sume 9.044,81 Eur do 15 dní od doručenia výzvy na základe § 238 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, v znení neskorších predpisov. Žalobca žiadal škodu nahradiť z titulu výplaty dôchodkových dávok J. U., ktoré jej boli vyplatené z titulu vdovského dôchodku vo výške 7.363,20 Eur a z titulu sirotského dôchodku vo výške 1.681,61 Eur za obdobie od 01.01.2017 do 31.12.2018.

15. Výzvou 23/2019 - predžalobná upomienka zo dňa 16.09.2019 žalobca rovnakú výzvu adresoval i žalovanej I/, keď ju vyzval na náhradu škody podľa § 238 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, v znení neskorších predpisov, ktorá mu vznikla z titulu vyplatenia dávok dôchodkových pre J. U., a to na vdovskom dôchodku vo výške 7.363,20 Eur a na sirotskom dôchodku vo výške 1.681,61 Eur za obdobie od 01.01.2017 do 31.12.2018. Škodu žiadal uhradiť do 10 dní od doručenia výzvy.

16. Závery Inšpektorátu práce Banská Bystrica v Protokole č. IBB-040-50-2.6-P-JI-10 zo dňa 19.04.2010 v znení Dodatku č. 2 k tomuto protokolu zo dňa 09.02.2012 vychádzajú okrem iného i zo znaleckého posudku č. 010/2011 zo dňa 27.09.2011 vypracovaného znalcom Ing. Miroslavom Mičákom, Trnavská 2997/1, 010 08 Žilina, keď zadávateľom znaleckého posudku bol Inšpektorát práce Banská Bystrica. Z tohto vyplývajú porušenia právnych predpisov, ktoré porušil dodávateľ prác firma JOVA z hľadiska porušenia bezpečnostných predpisov v nadväznosti na železničné predpisy, ktoré bolo potrebné dodržať pri výkone dohodnutej činnosti s tým, že i objednávateľ prác „ŽSR“ nevykonával kontrolu dodržiavania ustanovení bezpečnostných predpisov o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci v zmysle bodu č. 5 vzájomnej Zmluvy BOZP (č.l. 32-72 spisu). Znalecký posudok na dôkaz predložil v konaní žalovaný III/.

17. Trestnoprávna zodpovednosť v súvislosti so smrteľným pracovným úrazom N. U., ktorý utrpel dňa 13.06.2009 bola ustálená v konaní vedenom pred Okresným súdom v Lučenci pod Sp.zn. 22T/281/2010. Rozsudkom Okresného súdu Lučenec č.k. 22T/281/2010-942 zo dňa 08.02.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.02.2011 boli uznaní za vinných z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a/ Trestného zákona Z.. H. M., Q.. XX.XX.XXXX G. W. Y., Q.. XX.XX.XXXX, keď v konaní nebolo sporné, že v tom čase išlo o zamestnancov podnikateľa Z.. H. T. - J. T. - JOVA, MDD 1, Zvolen, IČO: 30 452 261. Ďalej rozsudkom Okresného súdu Lučenec č.k. 22T/281/2010-1103 zo dňa 03.05.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.10.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici Sp.zn. 4To/57/2012 zo dňa 03.10.2012 bol uznaný za vinného z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a/ Trestného zákona T. X., Q.. XX.XX.XXXX, keď v konaní nebolo sporné, že v tom čase išlo

o zamestnanca žalovaného II/ Železničná spoločnosť Slovensko, a.s., Rožňavská 1, Bratislava, IČO: 35 914 939.

18. V konaní pred Okresným súdom Lučenec sa poškodená J. U. domáhala voči Z.. H. T. - J. T. - JOVA, Zvolen, MDD 1, IČO: 30 452 261 ako žalovanému I/, ďalej voči JOVA, s.r.o., Zvolen, MDD 1, IČO: 36 401 242 ako žalovanému II/ a ďalej voči Železničná spoločnosť Slovensko, a.s., Rožňavská 1, Bratislava, IČO: 35 914 939 ako žalovanému III/ a to v príčinnej súvislosti so smrteľným pracovným úrazom svojho manžela N. U., ktorý utrpel dňa 13.06.2009 priznania nemajetkovej ujmy. Rozsudkom Okresného súdu Lučenec č.k. 21C/91/2011-204 zo dňa 30.01.2013 v spojení s opravným uznesením č.k. 21C/91/2011-228 zo dňa 25.03.2013, ďalej v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 21C/91/2011-252 zo dňa 29.04.2013 a v spojení s opravným uznesením č.k. 21C/91/2011-268 zo dňa 23.05.2013 poškodenej J. U. bola priznaná nemajetková ujma vo výške 25.000,- Eur voči žalovaným I/ a III/, žaloba voči spoločnosti JOVA, s.r.o., IČO: 36 401 242 bola zamietnutá. Rozsudok č.k. 21C/91/2011-204 zo dňa 30.01.2013 nadobudol právoplatnosť dňa 16.06.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici ako súdu odvolacieho č.k. 16Co/684/2013-310 (16Co/685/2013, 16Co/686/2013) zo dňa 24.04.2014, ktorým bolo rozhodnuté o odvolaní žalovaného III/ t.j. Železničná spoločnosť Slovensko, a.s., IČO: 35 914 939 voči tomuto rozsudku. Súdny v uvedenej veci dospeli k záveru, že ak zamestnanci žalovaného Z. Z.. H.Á. M. G. W. Y., ktorí boli v obdobnom pracovno-právnom pomere so žalovaným I/ a ktorí sa dopustili prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a/ Trestného zákona a spôsobili resp. prispeli k neoprávnenému zásahu do práv žalobkyne pri výkone práce podľa uzatvorenej dohody alebo v priamej súvislosti s ním a súčasne, ak T. X. bol zamestnancom žalovaného III/, ktorý bol taktiež uznaný za vinného z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona, ku ktorému došlo pri výkone práce podľa pracovnej zmluvy, resp. v priamej súvislosti s ním, sú potom subjektmi zodpovednými za neoprávnený zásah objektívne spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu žalobkyne práve právnické osoby, a to žalovaní I/ a III/ t.j. Z.. H. T. - J. T. - JOVA, Zvolen, MDD 1, IČO: 30 452 261 a Železničná spoločnosť Slovensko, a.s., Rožňavská 1, Bratislava, IČO: 35 914 939.

19. Obdobného nároku ako v predmetnom súdnom konaní sa žalobca domáha voči žalovaným I/ a II/ i v konaní vedenom pred Okresným súdom Zvolen pod Sp.zn. 7C/25/2017, keď v tomto konaní uplatnil žalobca nárok na náhradu škody podľa § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení z dôvodu, že vyplatil poškodenej J. U. dôchodkové dávky formou vdovského a sirotského dôchodku avšak za iné obdobie, konkrétne za obdobie od 14.09.2014 do 31.12.2016. Nárok vyčíslil na sumu 13.615,48 Eur. V tomto konaní žalovaná I/ ponechala dôvodnosť a výšku uplatňovaného nároku na zvážení súdu, žalovaný II/ nesúhlasil s nárokom v tom, aby povinnosť na plnenie na náhradu škody bola uložená spoločne a nerozdielne. Rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 7C/25/2017-98 zo dňa 20.09.2018 Okresný súd Zvolen o nároku žalobcu na náhradu škody rozhodol tak, že uložil povinnosť žalovaným I/ a II/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 13.615,48 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, keď súčasne rozhodol i o nároku na náhradu trov konania. Rozsudok nenadobudol doposiaľ právoplatnosť, bol napadnutý odvolaním. Vec sa nachádza v stave odvolacieho konania.

20. Medzi stranami sporu bolo vedené v obdobnej veci i ďalšie konanie pred Okresným súdom Zvolen pod Sp.zn. 8C/164/2013. V tomto konaní žalobca Sociálna poisťovňa, IČO: 30 807 484 uplatnil nárok voči žalovaným I/ J. T., Q.. XX.XX.XXXX a II/ Železničná spoločnosť Slovensko, a.s., IČO: 35 914 939 na náhradu škody v sume 28.735,65 Eur z titulu, že v príčinnej súvislosti s pracovným smrteľným úrazom manžela J. U. N.U. U., ktorý utrpel dňa 13.06.2009, vyplatil poškodenej J. U.Š. dôchodkové dávky a to formou vdovského a sirotského dôchodku v období od 13.06.2009 do 01.01.2011 v celkovej výške 8.213,65 Eur, za obdobie od 02.01.2011 do 13.06.2012 vo výške 7.975,88 Eur a za obdobie od 14.06.2012 do 13.09.2014 v celkovej sume 12.546,12 Eur čo predstavuje spolu sumu 28.735,65 Eur. Okresný súd Zvolen rozsudkom Sp.zn. 8C/164/2013-239 zo dňa 12.01.2016 zaviazal žalovaných I/ a II/ zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu vo výške 28.735,65 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Predmetný rozsudok žalovaný II/ Železničná spoločnosť Slovensko, a.s., napadol odvolaním. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací rozhodol o tomto odvolaní rozsudkom Sp.zn. 15Co/306/2016-284 zo dňa 08.11.2017, ktorým rozsudok okresného súdu potvrdil. Základnou otázkou, ktorú bolo v konaní nutné posúdiť, bola námietka žalovaného II/ ohľadne spoločnej zodpovednosti podľa § 438 Občianskeho zákonníka viacerých zodpovedných subjektov ohľadne povinnosti zaplatiť náhradu škody spoločne a nerozdielne. Súdny v tejto veci dospeli k záveru, že poškodený, v tomto prípade žalobca, sa môže, ale nemusí domáhať náhrady škody voči všetkým škodcom. Vzájomné vyporiadanie škodcov sa riadi ustanovením § 439 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, kto zodpovedá za škodu spoločne

a nerozdielne s inými, vysporiada sa s nimi podľa účasti na spôsobení vzniknutej škody. Zásada o spoločnej a nerozdielnej zodpovednosti viacerých škodcov platí bez zreteľa na to, ako je zodpovednosť jednotlivých škodcov právne kvalifikovaná. Odvolacia námietka žalovaného II/ ohľadne posudzovania delenej zodpovednosti a miery zavinenia žalovaných I/ a II/ v nadväznosti na to, že súd mal vysloviť, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného, je vzhľadom na aktuálnu právnu úpravu ustanovenia § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka irelevantná. Platná občiansko-právna úprava vychádza zo spoločnej zodpovednosti viacerých škodcov, ktorá má podobu solidárnej zodpovednosti v zmysle § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá umožňuje, aby sa poškodený domáhal celého splnenia od ktoréhokoľvek zo škodcov, pričom samotné vyjadrenie „spoločne a nerozdielne“ znamená, že plnením čo aj jedného zo škodcov zaniká v rozsahu tohto plnenia aj záväzok ostatných škodcov. Proti tomuto rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici žalovaný II/ Železničná spoločnosť Slovensko, a.s., IČO: 35 914 939 podal dovolanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením Sp.zn. 8Cdo 149/2018 zo dňa 20.03.2019 toto dovolanie žalovaného II/ odmietol. V uznesení dospel k záveru, že súdy v danej veci posudzovali otázku zavinenia žalovaných I/ a II/ v kontexte ich subjektívnej zodpovednosti (miery zavineného - nedbanlivostného - protiprávneho konania) a pokiaľ v tejto súvislosti (subsidiárne) aplikovali všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spoločnej zodpovednosti za škodu (§ 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka), spočívajú ich rozhodnutia na právnom posúdení, ktoré dovolací súd považoval za správne a v ktorých sa súdy neodklonili od ustálenej súdnej praxe dovolacieho súdu v žalovaných II/ označených rozhodnutiach, keď žalovaný II/ poukazoval najmä na odchýlenie sa od záverov rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Sp.zn. 3Mcdo 19/2008.

21. Z výpisu zo živnostenského registra Okresného úradu Zvolen, odbor živnostenského podnikania, Živnostenský register č. 611-140 zo dňa 08.07.2020 súd zistil, že Z.. H. T., Q.. XX.XX.XXXX, manžel žalovanej I/ podnikal ako fyzická osoba pod obchodným menom Z.. H. T. - J. T. - JOVA, IČO: 30 452 261, s miestom podnikania MDD 1, 960 01 Zvolen. Menovaný zomrel dňa 06.06.2003, ako oprávnená osoba v podnikaní bola po jeho smrti uvedená J. T.Á., Q.. XX.XX.XXXX, U. J. X, XXX XX M.. Živnostenské oprávnenie zaniklo ku dňu 31.12.2010 v celom rozsahu.

22. Podľa úradného záznamu Obvodného úradu vo Zvolene, odboru živnostenského podnikania č. ŽO-2005/00843/2/HAN č. živnostenského registra 611-140 zo dňa 10.02.2005 súd zistil, že z dôvodu úmrtia podnikateľa Z.. H. T. a po doložení osvedčenia o dedičstve vydaného Okresným súdom Zvolen pod č. 14D/452/03 Dnot 152/03 zo dňa 21.10.2004 podľa § 13 ods. 6 v spojení s § 10 ods. 6 zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (Živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, oprávnenou osobou na vykonávanie živnostenského oprávnenia je J. T.. Údaje v živnostenských listoch sa menia dňom 09.02.2005 v časti: Obchodné meno: Z.. H. T. - J. T. - JOVA, Meno a priezvisko: J. T., Rodné číslo: XXXXXX/XXX.

23. Z osvedčenia o dedičstve Okresného súdu Zvolen Sp.zn. 14D/452/03 (Dnot 152/03) zo dňa 21.10.2004, ktoré bolo vydané v dedičskej veci po poručiteľovi Z.. H. T., Q.. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel dňa 06.06.2003 súd zistil, že žalovaná I/ ako pozostalá manželka po poručiteľovi nadobudla dedičstvo v čistej hodnote 1.371.208,10 Sk (45.515,77 Eur) s povinnosťou vyplatiť dedičov resp. spoludedičov, deti poručiteľa každého protihodnotou zákonného dedičského podielu sumou 275.000,- Sk (9.128,33 Eur) do dvoch rokov od právoplatnosti osvedčenia o dedičstve, keď mala povinnosť vyplatiť takouto sumou 4 spoludedičov.

24. Podľa § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, v znení neskorších predpisov, Sociálna poisťovňa má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatou dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania; výšku škody preukazuje Sociálna poisťovňa potvrdením príslušnej organizačnej zložky Sociálnej poisťovne o výške vyplatených dávok.

25. Podľa § 238 ods. 6 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, právo na náhradu škody podľa odseku 1 uplatňuje Sociálna poisťovňa v súdnom konaní podľa osobitného predpisu.

26. Týmto osobitným predpisom je zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

27. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

28. Podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

29. Podľa § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne.

30. Podľa § 438 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v odôvodnených prípadoch môže súd rozhodnúť, že tí, ktorí škodu spôsobili, zodpovedajú za ňu podľa svojej účasti na spôsobení škody.

31. Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

32. Súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázať, že žaloba žalobcu je dôvodná v celom rozsahu. Žalobca si v konaní voči žalovaným uplatnil nárok na náhradu škody z titulu vyplatenia dávok dôchodkového poistenia, ktoré vyplatil poškodenej J. U. formou vdovského a sirotského dôchodku za obdobie od 01.01.2017 do 31.12.2018 spolu vo výške 9.044,81 Eur, konkrétne formou vdovského dôchodku za obdobie od 01.01.2017 do 31.12.2018 vo výške 7.363,20 Eur a sirotského dôchodku na dieťa X. U. za obdobie od 01.01.2017 do 13.09.2017 vo výške 1.681,61 Eur. Poškodenej boli vyplatené dôchodkové dávky z dôvodu, čo v konaní nebolo sporné, smrteľného pracovného úrazu, ktorý utrpel jej manžel N. U. dňa 13.06.2009. Zamestnávateľom manžela poškodenej v čase smrteľného pracovného úrazu bol podnikateľ Z. H. T. - J. T. - JOVA, IČO: 30 452 261 s miestom podnikania MDD 1, 960 01 Zvolen, ktorá skutočnosť v konaní tiež nebola sporná.

33. Žalovaná I/ namietala v konaní, že nie pasívne legitímovanou stranou v spore, v priebehu súdneho konania mala za to, že za procesnú stranu na strane žalovanej bola označená správne.

34. Žalovaný II/ v konaní na obranu vzniesol, že nie je tiež pasívne legitímovanou stranou v spore, nakoľko nezavinil žiadne protiprávne konanie, ktoré by bolo v príčinnej súvislosti so vzniknutou škodou. Nezavinil usmrtenie manžela poškodenej, pričom urobil všetky potrebné opatrenia, ktoré vyžadovala situácia pri prevádzke vlaku pred smrteľným pracovným úrazom manžela poškodenej. Žalobca si tak nárok voči nemu uplatnil ako voči nesprávnej osobe. Namietal tiež nepreukázanie výšky škody.

35. Vo veci bolo nepochybné, že hmotnoprávnym základom pre uplatnenie práva žalobcu na náhradu škody vzniknutej výplatom dávok dôchodkového poistenia je ustanovenie § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, v zmysle ktorého Sociálna poisťovňa má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania. Nakoľko zákon č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, ktorý upravuje tento nárok žalobcu na náhradu škody otázku zavinenia, resp. spoluzavinenia v zodpovednostnom vzťahu neupravuje, pokiaľ ide o túto otázku preto treba vychádzať zo všeobecnej úpravy Občianskeho zákonníka (§ 420 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka). V tomto smere súd poukazuje, pokiaľ ide o jeho právne závery predovšetkým na to, že Najvyšší súd SR už v niektorých rozhodnutiach vyslovil právne závery vo veciach, v ktorých súdy aplikovali zákon č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, dokonca konkrétne aj jeho ustanovenie § 238 ods. 1. Najvyšší súd SR príkladom i v rozhodnutí Sp.zn. 3Mcdo 19/2008 zo dňa 21.01.2009 uviedol, že hmotnoprávnym základom pre uplatnenie práva Sociálnej poisťovne na náhradu škody vzniknutej výplatom dôchodkovej dávky je ustanovenie § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z.. V uvedenom rozhodnutí prijal NS SR právne závery i k otázke zavinenia tretej osoby. Konštatoval, že tento osobitný predpis otázku zavinenia neupravuje, preto treba vychádzať zo všeobecnej úpravy (§ 420 a § 441 Občianskeho zákonníka). Zavinenie, ako subjektívna kategória, je v prípade tohto občianskoprávneho zodpovednostného vzťahu neopomenuteľným predpokladom vzniku zodpovednosti. Keďže osobitný predpis, zákon č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení otázku zavinenia (spoluzavinenia) v tomto zodpovednostnom vzťahu neupravuje, treba vychádzať zo všeobecnej úpravy (§ 420 a § 441 Občianskeho zákonníka).

36. Spornou otázkou v konaní bola skutočnosť, že žalovaný II/ namietal v konaní, že je nie nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide, teda nie je pasívne legitimovanou stranou na uspokojenie nároku žalobcu na náhradu škody. Nedopustil sa žiadneho zavineného protiprávneho konania, ktoré by bolo v príčinnej súvislosti so vznikom škody.

37. S touto obranou žalovaného II/ sa súd nestotožňuje. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že k smrteľnému pracovnému úrazu manžela poškodenej N. U., ktorý utrpel dňa 13.06.2009, došlo konaním zamestnancov žalovanej I/ a žalovaného II/. Tomuto skutkovému stavu zodpovedajú výsledky dokazovania v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod Sp.zn. 22T/281/2010. V tomto trestnom konaní boli za vinného z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a/ Trestného zákona právoplatne uznaní Z.. H. M. G. W. Y., ktorí daného dňa, kedy došlo k smrteľnému pracovnému úrazu manžela poškodenej vykonávali práce na základe dohody o vykonaní práce u žalovanej I/ a súčasne v uvedenom trestnom konaní bol za vinného uznaný aj T. X., zamestnanec žalovaného II/, ktorý bol taktiež uznaný za vinného z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona manžela poškodenej N. U.. V tomto trestnom konaní bola právoplatne ustálená trestnoprávna zodpovednosť zamestnancov resp. osôb v inom pracovno-právnom postavení (dohoda o vykonaní práce) u zamestnávateľov, ktorými zamestnávateľmi boli práve žalovaná I/ a žalovaný II/. Za subjekty zodpovedné za neoprávnený zásah objektívne spôsobilý vyvolať predmetnú škodu preto podľa záverov súdu je dôvodne treba považovať žalovaných I/ a II/ ako zamestnávateľov osôb zavineným nedbanlivostným protiprávnym konaním ktorých došlo k nehodovej udalosti a tým k vzniku povinnosti žalobcu vyplatiť dôchodkové dávky manželke postihnutého N. U., ktorý utrpel smrteľný pracovný úraz. Že tohto protiprávneho konania v dôsledku ktorého došlo k nehodovej udalosti sa dopustili zamestnanci žalovaných I/ a II/ žalobca preukázal Protokolom Inšpektorátu práce Banská Bystrica č. IBB-040-50-2.6/P-J1-10 zo dňa 19.04.2010, kde bolo jednoznačne konštatované, že zo strany postihnutého N. U.Š. neboli žiadne nedostatky zistené. Zo strany zamestnávateľa postihnutého (žalovanej I/) bolo zistené, že porušil zákon č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a to tým, že nezabezpečil včas vystúpenie zamestnancov s motorovou zátačkou z koľaje na bezpečné miesto, aby nedošlo ku kolízii, nevydal vedúcemu prác bezpečnostné štítky pre vedúcich pracovných skupín, následkom čoho tieto neboli dňa 13.06.2009 odovzdané výpravcovi a nebol s ním dohodnutý konkrétny spôsob zabezpečenia pracovnej skupiny, nezabezpečil dôslednú spoluprácu so službukonajúcim výpravcom pri presune druhej pracovnej skupiny vedenej W. Y. v tom, že tento neoznámil výpravcovi nasadenie ľahkého koľajového prostriedku. Vo vzťahu k žalovanému II/ z tohto Protokolu vyplynulo zavinené konanie jeho zamestnanca, ktorým bol rušňovodič T. X., ktorý porušil zákon č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci tým spôsobom, že nedodrжал dňa 13.06.2009 prechodné obmedzenie traťovej rýchlosti na 30km/hodina (hnacím dráhovým vozidlom - vlakom sa pohyboval rýchlosťou až 75 km/hodina), hoci bol o tejto skutočnosti vyzoomený všeobecným rozkazom, ďalej prehliadol návestia, ktorým bol úsek pomalej jazdy viditeľne označený, prehliadol aj osoby v koľajisku a v blízkosti koľaje nepoužil návesť 104 „pozor“ a pričom hnacím dráhovým vozidlom zachytil a usmrtil postihnutého N. U., čo bolo jednou z hlavných príčin smrteľného pracovného úrazu postihnutého N. U.. Na základe týchto dôkazov a výsledkov trestného konania súd posudzoval mieru zavinenia na vzniknutej škode žalobkyni keď ustálil, že táto vznikla výlučne zavineným (nedbanlivostným) protiprávnym konaním zamestnancov tak žalovanej I/, ako i žalovaného II/. V súdnom konaní nebol predložený žiaden dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že by žalobkyni škoda vznikla aj zavineným protiprávnym konaním iných subjektov, prípadne samotného postihnutého. Preto nebolo dôvodné vyslovovať mieru účasti iných subjektov na vzniknutej škode. Iné závery než prijaté súdom nevyplývali ani zo znaleckého posudku č. 010/2011 zo dňa 27.09.2011 vyhotoveného znalcom Ing. Miloslavom Mičákom pre zadávateľa, ktorým bol Inšpektorát práce Banská Bystrica, ktorý navyše závery tohto znaleckého posudku vyhodnotil v Protokole zo dňa 19.04.2010 č. IBB-040-50-2.6/P-J1-10, ani zo samotného protokolu.

38. Napokon otázka pasívnej legitimácie žalovaného II/ bola posudzovaná i v konaní vedenom pred Okresným súdom Lučenec Sp.zn. 21C/91/2011, v ktorom poškodenej J. U. uplatnila v príčinnej súvislosti so smrteľným pracovným úrazom svojho manžela nárok na nemajetkovú ujmu okrem iného i voči žalovanému II/. V tomto konaní žalovaný II/ bol uznaný za zodpovedný subjekt (popri Z.. H. T. - J. T. - JOVA, IČO: 30 452 261) na náhradu tejto nemajetkovej ujmy. Ani v tomto konaní nebolo zistené spoluzavinenie postihnutého na nehodovej udalosti. Rovnako v tomto konaní nebola zistená zodpovednosť za nehodovú udalosť ani u iných subjektov, než u žalovaného II/ a zamestnávateľa postihnutého N.U. U. resp. zamestnávateľa zamestnancov Z.. H. M. G. W. Y..

39. V tejto súvislosti tiež nebolo možné súdom opomenúť, že v obdobnej právnej veci vedenej pred Okresným súdom Zvolen pod Sp.zn. 8C/164/2013 bol žalobcovi prisúdený voči žalovaným I/ a II/ právoplatne obdobný nárok, len za iné obdobie. Otázkou nedostatku pasívnej vecnej legitímácie je súd povinný skúmať aj bez námietky. V označenom súdnom konaní súdy nedospeli k záveru, že by žalovaný II/ nebol nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide, i keď zásadná obrana žalovaného II/ v tomto konaní bola k otázke solidarity pri zaviazaní na úhradu nároku na náhradu škody. Ak by žalovaný II/ nebol pasívne legitimovaný na náhradu škody, súdy (prvoinštančný, odvolací, dovolací) by nemohli tento nárok žalobkyni voči žalovanému II/ priznať.

40. Podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby sami za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

41. Súčasné znenie ustanovenia § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka je širšie, ako túto zodpovednosť upravoval pôvodný Občiansky zákonník. Podľa aktuálneho znenia, škoda je spôsobená právnickou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Pôvodné znenie sa vzťahovalo na škodu spôsobenú v rámci plnenia úloh tými, ktorí tieto úlohy plnili, pričom sa odkazovalo na pracovnoprávne vzťahy. Ustanovenie § 420 ods. 2 ďalej uvádza, že použitá osoba nebude zodpovedať poškodenému, ale tomu, kto ju na túto činnosť použil s tým, že na túto zodpovednosť sa budú vzťahovať pracovnoprávne predpisy. Z uvedeného vyplýva, že táto zodpovednosť právnickej či fyzickej osoby sa uplatní nielen v prípade, kedy škoda bola spôsobená ich zamestnancom, ale aj vtedy, ak bola škoda spôsobená inými osobami, ktoré podnikateľský subjekt použil na svoju činnosť. Takzvaná osoba použitá na činnosť nevykonáva prácu vo vlastnom mene a na vlastné riziko, ale pre právnickú osobu, podľa jej príkazov, pokynov, poprípade v jej záujme. Podstatné je, či v konaní toho, kto škodu spôsobil nechýbal miestny, časový a vecný vzťah k plneniu úloh podnikateľa v rámci jeho činnosti, teda nešlo o konanie, ktorým škodca sledoval svoj vlastný záujem. Priama zodpovednosť toho, kto škodu spôsobil nastáva len v prípade, že jeho konanie, ktorým bola spôsobená škoda, nespadá do rámca činnosti podnikateľa, pre ktorého prácu vykonával (rozsudok Najvyššieho súdu ČR Sp.zn. 25Cdo 1855/2012).

42. Hoci bezprostredného zavineného protiprávneho konania v dôsledku ktorého došlo k nehodovej udalosti sa dopustili zamestnanci žalovaných I/ a II/, vzhľadom na ustanovenie § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka tieto fyzické osoby sami za škodu poškodenému, teda žalobcovi nezodpovedajú, pretože k zavinenému protiprávnemu konaniu týchto osôb, t.j. zamestnancov žalovaných I/ a II/ došlo pri vykonávaní práce pre žalovaných I/ a II/, čo v konaní nebolo sporné. Tieto osoby nevykonávali prácu pri ktorej došlo k nehodovej udalosti vo vlastnom mene, ani na vlastné riziko, ale pre žalovanú I/ podnikajúcu ako fyzická osoba a pre žalovaného II/ podnikajúceho ako právnická osoba, keď tieto osoby postupovali podľa príkazov, pokynov, resp. v záujme svojich zamestnávateľov. Ich priama zodpovednosť za škodu by nastala len v prípade, ak by ich konanie nespadlo do rámca činností podnikateľa, teda žalovaných I/ a II/, pre ktorých títo prácu vykonávali. Ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov tým nie je dotknutá. Posúdenie zodpovednosti žalovaného II/ za škodu je tým zjednodušená preto, že v konaní nebolo sporné, že ku škode došlo i zavineným protiprávnym konaním zamestnanca žalovaného II/ pri plnení pracovných úloh žalovaného II/. Obdobne to platí vo vzťahu k žalovanej I/, keďže ku škode došlo zavineným protiprávnym konaním i zamestnancov žalovanej I/ pri plnení pracovných úloh. Ustanovenie § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka v aktuálnom znení postihuje túto zodpovednosť v širšom rozsahu, keďže sa vzťahuje aj na tých, ktorých podnikateľ použil k plneniu svojich úloh v rámci svojej činnosti, to znamená, že sa vzťahuje nielen na zamestnancov právnickej osoby alebo fyzickej osoby, ale aj na všetkých tých, ktorí na činnosť takejto právnickej osoby alebo fyzickej osoby boli použítí. Žalovaný II/ neuviedol žiadne skutočnosti a ani nepreukázal, že by škodu nezavinil.

43. Na základe vyššie uvedených skutkových a právnych dôvodov potom námietka žalovaného II/ o nedostatku pasívnej legitímácie v konaní nie je dôvodná, žalovaný II/ je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide.

44. K prvotnej námietke žalovanej I/ o nedostatku jej pasívnej legitímácie v konaní, na ktorej žalovaná I/ ďalej v konaní netrvala súd dodáva, že k nehodovému deju, k smrteľnému pracovnému úrazu N. U. došlo dňa 13.06.2009, kedy žalovaná I/ už podnikala pod obchodným menom Z.. H. T. - J. T. - JOVA,

IČO: 30 452 261, a to po úmrtí svojho manžela podnikateľa Z.. H. T., tak ako to vyplýva z úradného záznamu Obvodného úradu vo Zvolene, odbor živnostenského podnikania zo dňa 10.02.2005, kedy táto sa od 09.02.2005 (manžel zomrel dňa 06.06.2003) stala oprávnenou osobou ako fyzická osoba podnikateľka na vykonávanie živnostenského oprávnenia podľa § 13 ods. 6 v spojení s § 10 ods. 6 zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (Živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov. Potom poukazovanie žalovanou I/ na výsledky dedičského konania po jej zomrelom manželovi zrejme s odkazom na ustanovenie § 470 Občianskeho zákonníka je v tejto veci právne irelevantné, pretože toto zákonné ustanovenie upravuje prechod dlhov a zásady tohto prechodu v prípade dedenia. Nakoľko v čase nehodového deja žalovaná I/ vykonávala podnikateľskú činnosť pod obchodným menom Z.. H. T. - J. T. - JOVA vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť, tým je daná pasívna legitímácia žalovanej I/ za škodu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti so smrteľným pracovným úrazom postihnutého zamestnanca, keď nepochybne žalovaná I/ k tomuto dňu mala oprávnenie na vykonávanie živnosti a zamestnávala postihnutého zamestnanca N. U.. Na jej zodpovednosti nič nemení ani skutočnosť, že v čase súdneho konania má ukončenú podnikateľskú činnosť.

45. V súvislosti s pasívnou legitímáciou žalovaného II/ v konaní súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu SR Sp.zn. I.ÚS 137/07 zo dňa 23.08.2007 v ktorom Ústavný súd SR uviedol, že: „Podľa všeobecných ustanovení Občianskeho hmotného práva je otázka zodpovednosti za škodu konštituovaná tak, že za škodu, resp. za ujmu zodpovedá ten, kto ju spôsobil, pričom v prípade škody, resp. ujmy, spôsobenej právnickou osobou ide o činnosť tých fyzických osôb, ktoré právnická osoba na túto činnosť použila“.

46. Žalobca napokon preukázal i výšku škody v zmysle § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení potvrdením o výške vyplatených dávok zo dňa 08.03.2019 a k tomu pripojenému rozpisu vyplatených dávok, z ktorého vyplýva, že J. U. vyplatil na vdovskom dôchodku sumu 7.363,20 Eur za obdobie od 01.01.2017 do 31.12.2018 a na sirotskom dôchodku sumu 1.681,61 Eur za obdobie od 01.01.2017 do 13.09.2017, tiež potvrdením o dávkach dôchodkového poistenia zo dňa 03.09.2020, z ktorého vyplývajú rovnaké skutočnosti. Preto námietka žalovaného II/, že žalobca nepreukázal výšku škody nie je dôvodná. Tieto dôkazy boli postačujúce na preukázanie výšky nároku žalobcu a preto súd ďalšie dokazovanie ohľadne výšky nároku podľa návrhu žalovaného II/ nepripustil.

47. Súd povinnosť žalovaným I/ a II/ nahradiť škodu žalobcovi uložil spoločne a nerozdielne. Spoločná zodpovednosť viacerých škodcov za škodu je daná vtedy, ak činnosť alebo nečinnosť (opomenutie) viedli ku vzniku jednej škody (škodlivého výsledku). Ku vzniku tejto zodpovednosti môže dôjsť nielen vtedy, ak je škoda výsledkom súbežnej a na sebe nezávislej činnosti škodcov. Spoločná zodpovednosť však nie je vylúčená ani v prípade, keď jeden zo škodcov zodpovedá podľa § 420 Občianskeho zákonníka a druhý škodca zodpovedá na princípe objektívnej zodpovednosti. Spoločná a nerozdielna (solidárna) zodpovednosť škodcov podľa § 238 ods. 1 Občianskeho zákonníka je pravidlom. Solidárna zodpovednosť sa teda uplatní vtedy, keď škodu spôsobili spoločne viac škodcov. Rozhodujúca je iba skutočnosť, že viaceré osoby svojou činnosťou prípadne nečinnosťou spôsobili spoločne inej osobe škodu. Ak viaceré osoby spôsobili škodu trestnou činnosťou (čo je i posudzovaný prípad), budú spoločne zodpovední nielen spolupáchatelia trestného činu, ale aj návodcovia, pomocníci a organizátori trestnej činnosti. Z princípu solidarity zároveň vyplýva, že dôsledky takejto zodpovednosti treba posudzovať podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý upravuje vzťah solidárnych dlžníkov voči veriteľovi (uznesenie NS SR sp.zn. 8Cdo/149/2018 zo dňa 20.03.2019 vydané vo veci Okresného súdu Zvolen Sp.zn. 8C/164/2013).

48. Na základe vyššie uvedeného právneho názoru vysloveného NS SR v uvedenom uznesení, súd uložil povinnosť žalovaným I/ a II/ žalobcovi nahradiť škodu podľa § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 511 Občianskeho zákonníka spoločne a nerozdielne. Túto otázku súd posúdil napriek tomu, že žalovaní solidárnu zodpovednosť za vzniknutú škodu nenamietali a to vzhľadom k tomu, že takúto obranu žalovaný II/ vzniesol zatiaľ v neprávoplatne skončenom konaní vedenom pred Okresným súdom Zvolen pod Sp.zn. 7C/25/2017, kde sa žalobca domáha voči tým istým žalovaným obdobného nároku len za iné obdobie.

49. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a právne závery rozhodol súd tak, že žalovaným I/ a II/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 9.044,81 Eur spoločne a nerozdielne titulom náhrady škody, ktorá

žalobcovi vznikla výplatom dávok dôchodkového poistenia v dôsledku zavineného protiprávneho konania žalovaných, resp. tých, ktorých na túto činnosť použili pri vzniku nehodového deja.

50. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

51. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

52. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v konaní plne úspešný, preto mu vznikol nárok voči žalovaným na náhradu trov konania v plnom rozsahu t.j. v rozsahu 100 %. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 21.09.2020 (č.l. 210 spisu) uviedol, že si nárok na náhradu trov konania neuplatňuje. Preto súd o nároku žalobcu voči žalovaným na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobcovi voči žalovaným náhradu trov konania nepriznal.

53. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

54. Nakoľko súd rozhodol o nároku žalobcu na náhradu trov konania tak, že sa mu tento nepriznáva, súd po právoplatnosti tohto rozsudku nebude vydávať osobitné uznesenie o výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a/ sa týkajú procesných podmienok,

b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).